

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVI - Nr. 9639

4 PAGINI - 30 BANI

Marți 25 noiembrie 1980

„DACIADA” la Progresul Brăila

PROFILUL ÎNTREPRINDERII: UTILAJ GREU PROFILUL ASOCIAȚIEI: ATLETICĂ GREA

La Întreprinderea de utilaj greu Progresul Brăila, întrecerile din cadrul noii ediții a „Daciadei” au început ceva mai devreme. „Derogarea” a avut în vedere numeroasele concursuri pe ateliere care, și în acest an, au reunit la start sute de competitori. Acum, disputele s-au încheiat, la această mare unitate industrială având loc actualmente întrecerile inter-sectii. Etapă importantă, calitativ superioară celei pe ateliere, care va desemna campionii, formațiile reprezentative pe fabrici. Oricum, program bogat și în această a doua fază a „Daciadei”, la Progresul Brăila.

Simbătă, bunăoară, conform calendarului intern, fabrica de escavatoare și-a trimis în arenele proprii pe cei mai buni sportivi la haltere, trîntă, tenis de masă etc. Fabrica de semifabricate a ocupat terenurile în aer liber, iar fabrica de utilaj industrial — ca în „etapa viitoare” a unei serii din Divizia „B” la fotbal — a stat. La concursul de haltere intitulat „Cel mai puternic” a venit, printre alții, strungarul Iordan Brudu, a „aruncat” 70 kg, s-a uitat la electricianul Alexandru Dumitrescu, antrenorul acestei secții de performanță, după care a luat loc pe banca celor de la secția „700”. A venit, însă, masivul Dorel Vorac, tot strungar. A aruncat 110 kg, s-a uitat și el la antrenorul Dumitrescu, dar electricianul se făcea și de data aceasta că notează ceva în carnet. O singură dată a ridicat privirea: cînd turnătorul formator Dumitru Ionescu sta cu bara de 110 kg deasupra capului, așa, ca la gimnastica de inviorare...

A fost frumos și la trîntă. Concursul a avut loc la 5 categorii, iar printre cei mai buni s-a numărat și lăcătușul Gheorghe Vișan. Alci, cel care se „uita” în carnet era maestrul emerit al sportului Vasile Iorga, antrenorul secției de lupte libere Progresul Brăila, formație în prima divizie a țării. Alături de fostul campion mai erau Alexandru Tătaru, antrenor la o altă grupă de lupte libere și Ion Capus, care pregătește echipa de greco-romane, tot în Divizia „A”. Ultimul talent descoperit de „Daciada” — Petre Negoită, 20 de ani, lăcătuș construcții mecanice, campion anul trecut la juniori mari cat. +100 kg.

Se inserase pe stadionul Progresul din Brăila, dar fotbal tot se mai juca. Era „derbyul” campionatului fabricii de semifabricate, meciul dintre echipele Turnătoria nr. 1 și Secția modelărie. Joc frumos, curat, care desemna pe cei mai buni fotbaliști. În formații: Ștefan Anghel (lăcătuș la Turnătoria nr. 1), Viorel Enciu (modelar), Ștefan Eftimie (sudor, căpitanul echipei de fotbal modelărie, președintele Comisiei sport de masă a Întreprinderii Progresul Brăila).

Se inserase, spuneam, adică venise timpul întrecerilor de tenis de masă și șah, cu alți și alți competitori în cadrul marii „Daciade”. Era faza inter-sectii, concursuri care promovau TALENTUL și CALITATEA pentru etapa următoare — întrecerile pe cele trei fabrici ale cunoscutului și apreciatul întreprinderii de utilaj greu Progresul Brăila.

Vasile TOFAN

Intreg stadionul a izbucnit în urale: era minutul 68 și diferența se mărea, ajungînd la 6-0, pentru echipa României, prin ireproșabila lovitură de picior a lui Ion Constantin (în medalion), care, într-un final pasionant, a mai avut două splendide execuții, dintre care una de la mai bine de 50 de metri!

Foto: Ion MIHAICA

RUGBYUL NOSTRU LA ORA TRIUMFULUI

ECHIPA ROMÂNIEI ARE RESURSE BOGATE ȘI MARI PERSPECTIVE!

Echipa de rugby a României a plecat din start în Cupa FIRA, precum un sprinter de rasă distanțîndu-se de principalii candidați la trofeu cu speranța de a menține avansul pînă la final. Două partide cîștigate, ambele la ZERO (33-0 cu Polonia, la 9 noiembrie, și duminică 15-0 cu Franța), iată ceea ce anunță o dispoziție cu totul specială a „15”-ului nostru național, hotărît să recîștige supremația pe continent. Este o tentativă la îndemîna rugbyștilor noștri, mai ales acum, după acest splendid succes asupra reprezentativei Franței, care, în paranteză fie spus, de 16 ani nu a mai cunoscut o înfrîngere atît de netă, la zero. Oricum, un fapt fără precedent în cronică întîlnirilor rugbyștilor româno-francezi!

Desigur, întrecerea din campionatul european nu e decît la jumătatea ei și probleme vor mai apare, poate în partida

cu Italia (12 aprilie, la București) sau cu Spania (24 aprilie, la Madrid), ca și în fața echipei U.R.S.S. — aflată în mare progres — (17 mai, la Moscova). Așadar, atenție tricolori, nu vă culcați pe lauri! Maniera în care joacă însă echipa de rugby a României pare a-i deschide drum spre un nou succes — așteptat — în această importantă competiție europeană, ar fi cel de al patrulea după cele realizate în edițiile 1968/69; 74/75; 76/77.

Meciul cu Franța a confirmat (quod erat demonstrandum) că echipa noastră și în special ÎNAINTAREA, adică cei opt componenți ai gramezii, funcționează ca... ceasul. Este într-adevăr rar să întîlnești o gramadă atît de bine sudată și de echilibrată în ceea ce privește VALOAREA. Dealtfel, ziaristii francezi erau unanimi după meci: „Dați-ni-i pe Dumitru și Caragea — spuneau ei, cînosîndu-se faptul că o linie secundă solidă este determinantă în obținerea succesului — pe Borș și Stoica și cîștigăm Turneul celor 5 națiuni!”. Pentru că, paradoxal, poate, o țară ca Franța, cu sute de mii de practicanți ai rugbyului, nu are (și asta de mulți ani) înaintași de calitate celor furnizați de cluburile românești de rugby. Și linia de treisferturi are posibi-

Dimitrie CALLIMACHI

(Continuare în pag. a 4-a)

„UN «15» ROMÂNESC PRODIGIOS” Comentariile presei franceze

Paris, 24 (Agerpres). — Ziarele pariziene au publicat luni numeroase comentarii și reportaje pe marginea meciului de rugby România — Franța, disputat duminică la București și încheiat cu victoria sportivilor români. Sub titlul „Virtutea de foc al înaintării române” ziarul „L'Equipe” notează între altele: „Am avut — în afara de soarele radios și ambianța caldu-

ION CONSTANTIN,
un transformer impresionant

NECRUȚĂTOR ÎN FAȚA BUTURILOR FRANCEZE

Pe Ion Constantin presa britanică îl considera, recent, nici mai puțin decît „regele penaltyurilor”. Ceea ce nu constituie defel o simplă imagine de reporter în cazul unui jucător care a înscris — „pînă acum!” — cum exclama chiar el, ieri — 29 de puncte Franței, 8 Tării Galilor și 9 Irlandei, ca să amintim doar cele mai de seamă reușite sub culorile naționale, nemăjorînd, spre pildă, despre cele 17 puncte trecute la activul selecționatului internațional în septembrie, la centenarul rugbyului galez. Iar dintre toate, nu încapă vorba cele mai prețioase sînt și cele mai recente: 11 duminică. „Loviturile mele de picior au concretizat superioritatea ECHIPEI, eforturile extraordinare ale înaintașilor, ale tuturor, fără de care — se înțelege — nu aș avea

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. a 4-a)

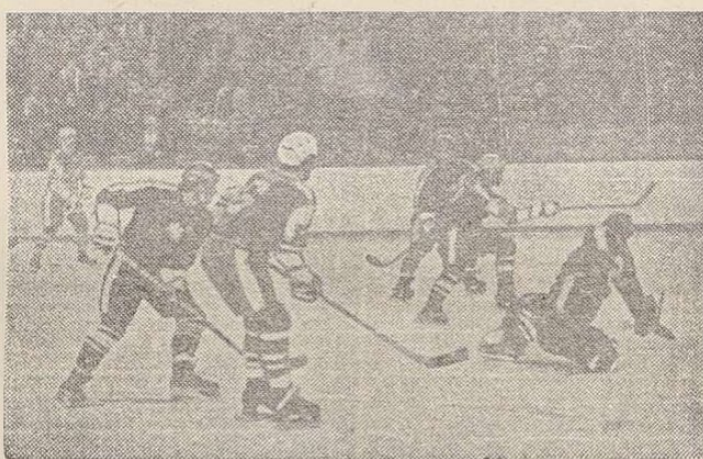
DINAMO, VIRTUALĂ CAMPIOANĂ LA HOCHEI

Cea de a 28-a etapă a campionatului primei serii valorice a Diviziei „A” la hochei poate fi considerată ca decisivă în lupta pentru titlul de campioană a țării. Învingînd pentru a doua oară consecutiv pe S.C. M. Miuc (5-3), DINAMO BUCUREȘTI — a acumulat 48 p., față de 43 cit are Steaua și 41 ale lui S.C. M. Ciuc, astfel că se poate considera, de pe acum, campioană.

DINAMO BUCUREȘTI — S.C. MIERCUREA CIUC 5-3 (1-0, 3-1, 1-2). Partidă de mare luptă, în care din nou s-a remarcat portarul dinamovist Gh. Huțan, care prin prestația sa de excepție a constituit nu numai un obstacol în calea repetatelor și furibundelor atacuri ale hocheiștilor din Miercurea Ciuc, ci și un extrem de important tonus moral pentru coechipieri. Meciul a început nervos (22 de minute de eliminare în prima repriză!), a continuat apoi foarte frumos în partea a doua, cînd Sport Club a dominat, uneori copios, și în finalul căreia bucurăstii au realizat un spectaculos „k.o.”: trei goluri în trei minute! În ultima repriză, s-a jucat ceva mai „potolit”, mai ales că această parte a jocului a debutat cu un nou gol al dinamoviștilor (5-1), extrem de eficient pe contraatac și foarte combinativ în regim de viteză, ceea ce a pus mari probleme apărării oaspetilor, mult prea avîntată în atac. Semnificativ în acest sens este faptul că cele trei goluri ale echipei Sport Club au fost realizate de un... fundas: Előd Antal. Firească a-

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Moment palpitant la poarta echipei S.C. Miercurea Ciuc. Turcanu (Dinamo) cu nr. 6 a pasat lui Solyom (nr. 11) care va șuta la poarta oaspetilor.

Foto: D. NEAGU

CLUBURILE ROMÂNEȘTI VICTORIOASE PENTRU A PATRA OARĂ ÎN C.C.E. LA POPICE

Echipa feminină Voința Tg. Mureș recîștigă, după trei ani, trofeul continental

Palmaresul sportului popice-lor din țara noastră s-a îmbogățit cu un nou trofeu valoros, „Cupa campionilor europeni” cîștigată, la Bratislava, de către echipa feminină, VOINȚA TG. MUREȘ, multiplă campioană a țării. Este pentru a patra oară cînd echipe românești triumfă în prestigioasa competiție continentală. Debutul l-a făcut Constructorul Galați în 1976 (la băieți), apoi, în 1977, a

devenit campioană a Europei, cîștigătoare de acum a C.C.E., Voința Tg. Mureș, iar în 1978, tot la fete, a cîștigat Laromet București.

Iată noi amănunte de la turneul final de la Bratislava, la care a participat și formația masculină Aurul Baia Mare. După prima manșă, cele două echipe românești se aflau în fruntea clasamentelor și au intrat în turneul decisiv ca prin-

cipale favorite. La femei: 1. Voința 2469, 2. Rijeka 2360, 3. Ferencvaros Budapesta 2359; la băieți: 1. Aurul 5384, 2. Rot Weiss Sandhausen 5342, 3. K.K. Ljubljana 5296. În lupta decisivă pentru primul loc Voința a continuat să joace la fel de bine, reușind să totalizeze 2434 p d și să se mențină pe primul

(Continuare în pag. a 4-a)

roasă — un meci România — Franța în spiritul tradiției. Speram să învingem la Giulești. Trebuia să cîștigăm un minimum de mingi bune de la un „15” românesc prodigios remon-tat după un turneu fecund în Irlanda, turneu care a testat valoarea autentică internațională a rugbyului românesc. Dar cursul meciului a curs natural în favoarea echipei României, deși în această luptă aspră francezii au făcut mai mult decît să se apere. Meciul le-a scăpat din mîini în mod irezistibil. Forța, calitățile tehnice ale românilor, îndeosebi o magnifică linie a 3-a Murariu — Borș — Stoica și o superbă linie a 2-a Dumitru — Caragea, totul bine lansat de foarte vivacele Paraschiv, au sfîrșit prin a înfrînge rezistența tricolorilor francezi. „O lecție venită din Carpați” își intitulează comentariul ziarul „L'Humanité”, relatînd: „Francezii au fost dominați în toate momentele de cîștigare a balonului; la tușe, în regupări și chiar în grămada închisă către sfîrșitul meciului. Dealtfel în cîmpul de joc nu s-a văzut practic nici o dată

(Continuare în pag. a 4-a)